

[Klicka här för att läsa brevet på webben](#)

Nyhetsbrev nr. 2 2019 från KMCH Support Group

Ekerö 4 april 2019

Hej, Namaste och Thashi Delek

Den 16 april åker en grupp från KMCH SG till Nepal för att besöka skolhemmet. I brist på färskt nyheter från skolhemmet och Nepal skall jag istället kort försöka beskriva hur vår resa kan komma att se ut. Det blir säkert en del upprepningar för dem som följt våra nyhetsbrev, men även en liten geografifektion. I nästa nyhetsbrev kan vi dock utlova nyheter från skolhemmet i form av både text och bild.

Så här har våra resor till skolhemmet brukat se ut.

Resan startar alltid i Kathmandu. Där ansöker man om Trekking Permit, som behövs för att få besöka distriktet Humla där vårt skolhem ligger. Ingen vandring i Humla får dessutom ske utan att man leds av en godkänd guide. Vår guide är av naturliga skäl Chembal. När visumproceduren är klar lämnar vi Kathmandu och åker till staden Nepalgunj i sydvästra Nepal. Under de dagar vi kommer att vara i Kathmandu skall vi i år möta representanter för några nepalesiska organisationer som vi vill söka stöd av och/eller samarbeta med i bl.a. vårt Tree Planting Project.

Det är ifrån Nepalgunj som planen till Humlas huvudort Simikot går. Dessa går alltid tidigt på morgonen för efter kl. 12 på dagen blåser det för mycket för att de skall kunna landa säkert i Simikot. Det innebär att vi kan få en eftermiddag för att se lite av Nepalgunj, som är en stad

på slätten inte långt från gränsen till Indien. I Nepalgunj bor vi alltid hos Candy, en amerikanska som driver ett vandrarhem kallat Travellers Village. Det känns trevligt och vant att bo där.

Om vädret är nådigt så kan planet till Simikot gå redan strax efter kl. 06 så det blir tidig väckning. Planet lyfter bara om vädret är nådigt både i Nepalgunj och Simikot. Är det blåsigt eller för mycket moln på något ställe så blir det till att vänta till nästa dag. Planen är små så det kan hända att några får vänta i Nepalgunj tills planet återvänder från Simikot för en andra tur. Resan till Simikot tar en timma. Under monsontid kan det ibland bli flera dagars väntan. Som längst tror jag att vi har väntat fyra eller fem dagar i Simikot på lämpligt flygväder. Det gäller således att ha vissa frihetsgrader i planeringen så man inte missar det bokade planet hem till Sverige.

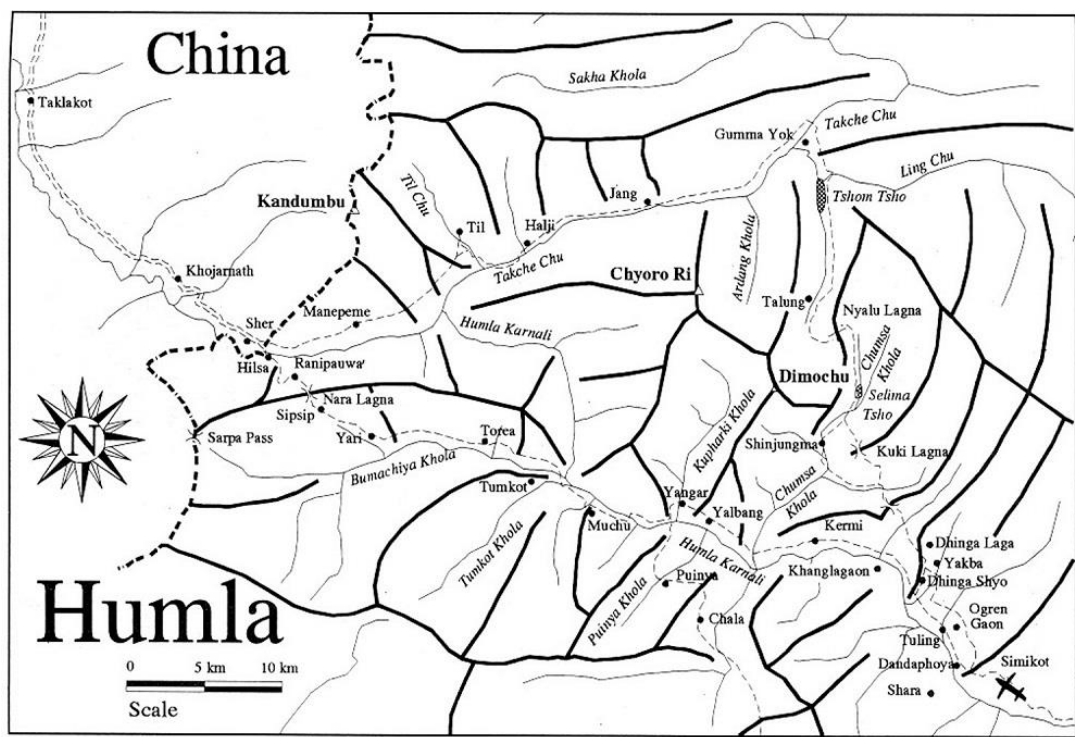

Byn Simikot och dess landningsbana.

Planen tar 10-12 personer.

Väl i Simikot så kommer vi denna gång att tillbringa dagen där och starta vandringen till skolhemmet först nästa dag. Det blir en viss acklimatisering till höjden, vilket kan vara bra även om vi förlorar en dag på skolhemmet. Simikot ligger på cirka 3 000 meters höjd. Under vandringen bär vi bara våra dagryggsäckar. De stora ryggsäckarna bärs av hästar.

Jag har inte lyckats rita in färdvägen på kartan, men vi startar längst ner till höger vid Simikot och bilden av ett flygplan. Sedan följer vi den streckade linjen mot nordväst. Det är pilgrimsvägen till berget Kailash och sjön Manasarova i Tibet.

Första dagens vandring går till byn Dharaphuri (på kartan ovan står det Dandaphoy). Byn bebos av hinduer av folkgruppen Chetris, som är den dominerande folkgruppen i Humla. Avståndet mellan Simikot och Dharapuri är kort i kilometer räknat så denna dags vandring tar inte så många timmar. Första delen av vandringen bär uppåt till cirka 3 250 m för att sedan bära nedåt till Dharapuri, som ligger på cirka 2 350 m. (Höjduppgifterna har jag tagit ur Google Earth. De skiljer sig från tidigare uppgifter jag har använt. Jag är tveksam till om de är helt korrekta.)

Den kortaste vägen till Dharapuri är i princip en brant nedförsbacke, vilket kan vara nog så jobbigt eftersom det är stenigt och mycket grus. På hemväg är det lika brant uppför. Vi kallar backen "Stora mördarbacken". Vi kommer nog att ta en omväg både på dit och hemvägen för att slippa de värsta branterna. Omvägen är klart längre och går delvis där en kommande väg från Tibet till Simikot är planerad att gå.

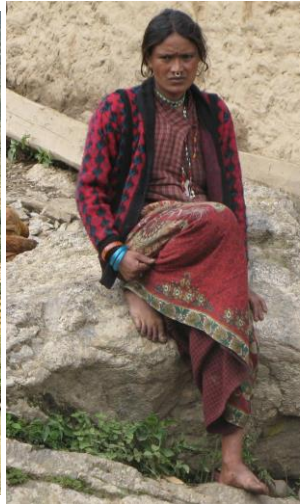
I Daraphuri rastar vi alldeles vid Karnali River i vilken vi kan ta ett dopp om vi känner för det. Förra gången sov vi alla i ett rum i ett "vandrarhem". Det blir nog så i år också. Det blir tidig väckning för etappen till byn Kermi på 2 900 m. är den längsta och kanske även den jobbigaste.

Först följer vi floden en bit. Efter ett tag ser vi några fält på andra sidan floden, vilka är de sista risfält vi kommer att se. Därefter är det inte klimatet möjligt för risodling. Samtidigt lämnar vi området där Chetris är den dominerande folkgruppen och kommer till områden dominerade av s.k. Bhotias. Det är en folkgrupp av tibetanskt ursprung och med tibetanska som modersmål. Flertalet av våra barn är Bhotias. Det är inte svårt att skilja dem åt,

åtminstone inte kvinnorna med sina olika smycken och klädedräkter. Se bilderna nedan. Snart bär det uppför och sedan fortsätter det med mycket uppför och nedför.

Sista risfälten vi ser. Notera byn ovanför fälten.

Chertikvinna

Bhotiakvinna

Väl framme i Kermi kan de som orkar gå längre upp i bergen till en varm källa. Det är jobbigt men väl värt en ansträngning för att få ligga och låta lederna mjukas upp i det varma vattnet. Jag gissar att vi inkvarteras hos några familjer i Kermi. Vi har sagt att vi gärna undviker att ligga i tält.

Nästa dag skall vi gå till byn Yangar och vårt skolhem. Det blir en del upp och ner. Bl.a. en brant nerförsbacke på cirka 200 höjdmeter,

som vi på hemvägen sannolikt måste gå uppför. Den kallar vi "Lilla mördarbacken". Enligt Chembal har vägen från Tibet nu nått till Kermi. Det kanske underlättar vandringen från Kermi till skolhemmet. På tillbakavägen kan vi därför kanske komma att gå en omväg för att slippa "Lilla mördarbacken". Vi får se.

Naturen är nästan alltid vidunderligt vacker. Dock är djurlivet ganska begränsat. Vi brukar se några rovfåglar kretsa över oss men få ryggradsdjur om vi inte räknar de jak-, häst- och getkaravaner vi normalt möter.

På vägen till skolhemmet passerar vi barnens skola i byn Yalbang samt det kloster där Chembal varit munk. Vi kommer sen eftermiddag och blir då säkert mötta av barnen med sång och dans strax före skolhemmet som vanligt. Det är alltid mycket rörande möta barnen liksom att lämna dem efter några dagar.

Det är förunderligt hur mycket man kan se på Google Earth. Båda våra hus syns tydligt liksom vårt kök. Man kan även se den varma källan i bergen ovanför Kermi eller åtminstone byns tvättställe strax nedanför. Den som önskar kan således ganska lätt följa vår vandring via Goggle Earth. Hamnar man lite fel p.g.a. bristande eller olika namn på byarna i förhållande till kartan, så är det bara att söka sig till Karnali River för den följer vi hela tiden. Både Yalbang och Yangar finns med som namn. Skolhemmet ligger snett till höger ovanför byn Yangar. Man ser lätt de blåa taken på våra hus. Nepali har ett eget alfabet, vilket gör att byarnas namn, p.g.a. olika transkriberingsmetoder, kan ha olika stavning beroende på val av karta.

Den som vill få ännu mer närvarokänsla kan se Gustav Nords film från vårt besök hösten 2016. Klicka då på <https://vimeo.com/209726942>

Pärs TEDx-Talk om sin bok "Löses på plats. Män reser tillsammans."

Talet höll Pär i Karlskrona den 25 oktober 2018. Vill du se detta så klicka nedan eller gå in på vår hemsida www.KMCHumla.se

https://www.youtube.com/watch?v=dVy8HzLw0i4&fbclid=IwAR1_OLbcRHtK8CkQtDe_ysGBYIB3PSb87g7cAMa6SXp85ivvE-8sEBIWI.

Nytt år och därmed dags att förnya medlemskapet eller bli ny medlem i KMCH Support Group.

Vi ser gärna att fler av våra givare även blir medlemmar i föreningen. Det kostar 100 kronor. Betalning kan ske separat eller tillsammans med en gåva, men glöm då inte att meddela att Ni önskar bli medlem. Ange gärna även eventuell e-postadress.

Betala på vårt bankgiro 5604-4019 eller "swisha" på 123 412 5191.

Hälsningar

från styrelsen för

KMCH Support Group

genom

Hans

Vill du inte längre ha våra utskick? [Avbeställ här >>](#)

Org.nr. 802437-1810 Bankgiro: 5604-4019 Swishnr.: 123 412 51 91KMCH Support Group www.kmchumla.se E-mail: info@kmchumla.se